

artikel 8 og FN's Sikkerhedsråds resolutions artikel 1, litra c.

- Endvidere indeholder lovforslaget en ændring af udleveringslovens forbud mod udlevering af danske statsborgere. Formålet med denne ændring er at skabe hjemmel for, at *danske statsborgere*, når visse betingelser er opfyldt, kan *udleveres til strafforfølgning i udlandet*. Baggrunden for ændringen er, at retsforfølgning som udgangspunkt bør ske der, hvor kriminaliteten er begået, da det ofte kan være forbundet med store – og til tider uoverstigelige – vanskeligheder under en straffesag i Danmark at føre beviser for kriminalitet begået i udlandet, når vidner og/eller beviser ikke befinder sig i Danmark. Lovforslaget vil således medføre en øget mulighed for at stille personer til regnskab i den stat, hvor lovovertrædelsen er begået. Endvidere vil det med lovforslaget blive muligt, at Danmark *delvist kan opheve det forbehold* om ikke at ville udlevere egne statsborgere, som Danmark tog ved undertegnelsen af EU-udleveringskonventionen fra 1996.
- Forslaget indeholder ligeledes en ændring af udleveringslovens § 5, stk. 3, hvorefter *udlevering for en handling omfattet af artikel 1 eller 2 af den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme*, ikke kan afslås med henvisning til forbudet om udlevering for politiske forbrydelser ved udlevering til en EU-medlemsstat. Det foreslås, at undtagelsen fra forbudet om udlevering for politiske forbrydelser udvides til omfatte alle anmodninger om udleveringer for handlinger omfattet af artikel 1 eller 2 af den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme, uanset om der er tale om udlevering til en EU-medlemsstat eller en anden (europæisk) stat, som har ratificeret konventionen. Ændringen vil medføre, at Danmark helt kan give *afkald på det forbehold*, der blev taget ved ratifikationen af den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme over for den særlige bestemmelse i konventionens artikel 1. Herudover skal anmodninger om udlevering for forhold omfattet af FN's terrorfinansieringskonvention heller ikke kunne afslås med henvisning til forbudet mod udlevering for politiske forbrydelser, jf. ovenfor.

2. Strafferetlige initiativer mod terrorisme

2.1. Internationale initiativer mod terrorisme

Internationalt er der på baggrund af angrebene mod USA taget adskillige initiativer for at styrke den internationale kamp mod terrorisme. Nedenfor redegøres for de initiativer, der er taget af FN og af EU. Herud-

over er der også i FATF (Financial Action Task Force) og Europarådet igangsat konkrete initiativer på området.

2.1.1. FN-initiativer vedrørende terrorisme

2.1.1.1. FN's terrorfinansieringskonvention

FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme (terrorfinansieringskonventionen) blev vedtaget af Generalforsamlingen den 9. december 1999 og åbnet for undertegnelse den 10. januar 2000. Danmark har undertegnet konventionen den 25. september 2001.

Formålet med FN's terrorfinansieringskonvention er at forbedre det internationale samarbejde om forebyggelse og strafferetlig forfølgning af terrorhandlinger ved at forebygge og bekæmpe finansiering af terrorisme. Ved konventionen forpligter de deltagende stater sig til på grundlag af en række fælles definitioner at betragte tilvejebringelse og indsamling af midler i den hensigt, at de skal anvendes, eller med viden om, at de vil blive anvendt, helt eller delvist til at udføre nærmere beskrevne handlinger, som strafbare handlinger, som skal kunne straffes under hensyn til deres alvorlige karakter, herunder også i forhold til juridiske personer. Konventionen indeholder endvidere en forpligtelse til at straffe medvirken til finansiering af terrorangreb i vidt omfang. Endelig medfører konventionen gennem regler om straffemyndighed, udlevering og retshjælp mv. udvidede muligheder for at strafforfølge gerningsmænd uden hensyn til, hvor den strafbare handling er begået, og hvor gerningsmanden hører hjemme.

FN's terrorfinansieringskonvention er optaget som bilag 1 til lovforslaget.

Artikel 1 indeholder definitioner af en række udtryk, som indgår i afgrænsningen af den kriminaliseringspligt, som konventionen pålægger de deltagende stater.

Efter stk. 1 forstås ved »midler« aktiver af enhver art, hvad enten de er materielle eller immaterielle, løsøre eller fast ejendom, uanset erhvervsesmåde, samt juridiske dokumenter eller instrumenter i enhver form, herunder elektronisk eller digital, der er bevis på ejendomsret til eller rettighed til sådanne aktiver, herunder blandt andet remburser, rejsechecks, bankchecks, pengeanvisninger, aktier, værdipapirer, obligationer, veksler eller akkreditive.

Efter stk. 2 forstås ved »stats- eller regeringsfacilitet« ethvert permanent eller midlertidigt anlæg eller transportmiddel, der anvendes eller er optaget af statsrepræsentanter, medlemmer af regering, lovgivnings-